

Вирок
від 12.08.2024 по справі 208/2334/24
ЗАВОДСЬКИЙ РАЙОННИЙ СУД М.ДНІПРОДЗЕРЖИНСЬКА

справа № 208/2334/24

№ провадження 1-кп/208/369/24

ВИРОК

Іменем України

12 серпня 2024 р. м. Кам`янське

Заводський районний суд м. Дніпродзержинська
Дніпропетровської області, у складі: головуючого, судді
ОСОБА_1 , при секретарі ОСОБА_2 ,

за участю прокурора ОСОБА_3 , потерпілої ОСОБА_4 ,
представника потерпілої, адвоката ОСОБА_5 ,

обвинуваченої ОСОБА_6 , захисника, адвоката ОСОБА_7 ,

у відкритому підготовчому судовому засіданні, згідно угоди про
визнання винуватості розглянувши справу кримінального
провадження № 12024041160000254 відносно:

ОСОБА_8 , ІНФОРМАЦ

27.03.2024 року між прокурором Кам'янської окружної прокуратури ОСОБА_3 , якому на підставі ст. 37 КПК України надані повноваження прокурора у зазначеному кримінальному провадженні з одного боку, та обвинуваченою у цьому провадженні ОСОБА_6 з іншого боку, в присутності захисника ОСОБА_7 , за письмовою згодою потерпілої сторони, на підставі ст.ст. 468, 469, 472 КПК України, в приміщенні Кам'янської окружної прокуратури, за адресою: Дніпропетровська область, м. Кам'янське, вул. І.Ясюковича 2, укладено угоду про визнання винуватості, додержуючись наступних умов.

Приблизно об 11.00 годині 24.02.2024 року, ОСОБА_6 разом з ОСОБА_4 , перебувала у приміщенні домоволодіння АДРЕСА_1 .

Виявивши у лівій кишені кофти ОСОБА_9 мобільний телефон, ОСОБА_10 реалізуючи свій раптово виниклий протиправний умисел, спрямований на відкрите викрадення чужого майна, діючи з корисливих мотивів, в умовах воєнного стану введеного Указом Президента України № 64/2022 від 24.02.2022 року, з метою придушення волі потерпілої до спротиву протиправним діям, підійшла до останньої спереду та нанесла не менше шести ударів долонями по голові та обличчю, внаслідок чого ОСОБА_9 впала на диван.

Спричинивши ОСОБА_9 зазначеними діями фізичного болю, тобто вчинивши насильство, яке не є небезпечним для життя чи здоров'я потерпілої, ОСОБА_10 скориставшись безпорадним станом останньої, рукою вихопила з лівої

Обвинувачена під час досудового розслідування повністю визнала свою винуватість у зазначених діяннях.

Між обвинуваченою ОСОБА_6 та прокурором укладена угода про визнання винуватості у скоєнні злочину передбаченого ч.4 ст. 186 КК України, та сторони дійшли згоди про призначення обвинуваченій покарання з застосуванням ст. 69 КК України, у виді 5 років позбавлення волі, та відповідно до ст. 75 КК України, зі звільненням її від відбуття покарання з випробуванням, з покладенням обов'язків передбачених ст. 76 цього Кодексу.

Зі змісту угоди вбачається, що при її укладанні обвинуваченій ОСОБА_11 роз'яснені та є зрозумілими наслідки укладання та затвердження угоди для сторін, відповідно до ст. 473 КПК України, а саме:

- обмеження права на оскарження вироку, підстави для оскарження обвинувального вироку, яким затверджена ця угода, в апеляційному порядку, що визначені ст. 394 КПК України, та в касаційному порядку, що визначені в ст. 424 КПК України;

- відмова від здійснення прав, передбачених абзацами 1 та 4 п.1 ч.4 ст. 474 КПК України, а саме права на судовий розгляд, під час якого прокурор зобов'язаний довести кожен обставину інкримінованого йому кримінального правопорушення, а він має право допитати під час судового розгляду свідків обвинувачення, подати клопотання про виклик свідків і подати докази, що свідчать на його користь.

ОСОБА_11 зобов'язується беззастережно визн

Потерпіла ОСОБА_9 в судовому засіданні зазначила, що погоджується з умовами укладеної угоди про визнання винуватості, в тому числі щодо узгодженої міри покарання. Ніяких претензій до ОСОБА_10 вона не має. Все відшкодовано у повному обсязі. Від цивільного позову до обвинуваченої відмовляється.

З пояснень обвинуваченої наданих суду вбачається, що визнання вини у скоєнні злочину за ч.4 ст. 186 КК України відкрите викрадення чужого майна (грабіж), поєднаний із застосуванням насильства, яке не є небезпечним для життя та здоров'я потерпілої, вчинене в умовах воєнного стану, є добровільним, зрозумілим щодо обмежень оскарження в апеляційному та касаційному порядку, що передбачене ст. 394, 424 ч.3 п.1 КПК України, відмови від здійснення прав, передбачених абзацом 1 і 4 п.1 ч.4 ст. 474 КПК України.

Обставинами, що пом'якшують покарання ОСОБА_10, суд вважає щире каяття, активне сприяння розкриттю злочину, добровільне відшкодування завданого збитку.

ОСОБА_10 офіційно працевлаштована та виключно позитивно характеризується за місцем роботи. Обвинувачена виключно позитивно характеризується за місцем мешкання, на обліку у лікарів нарколога та психіатра не перебуває, раніше не судима.

У своїй сукупності та відповідно до ч.2 ст. 66 КК України, зазначені характеризуючи обвинувачену дані, визнаються судом як окрема обставина, що пом'якшує покарання ОСОБА_10.

В провадженні на підставі угод, нормами КПК України вимагається від сторін і суду прийняття узгодженого рішення, і саме рішення суду про винуватість особи, ґрунтується на умовах укладеної сторонами угоди.

Згідно зі статтями 50, 65 КК особі, яка вчинила злочин, має бути призначено покарання, що є необхідним і достатнім для її виправлення та запобігання вчиненню нових злочинів. Виходячи з принципів співмірності й індивідуалізації, це покарання за своїм видом та розміром має бути адекватним характеру вчинених дій, їх небезпечності та даним про особу винного. При виборі заходу примусу мають значення й повинні братися до уваги обставини, що його пом'якшують і обтяжують.

Вибір форм реалізації кримінальної відповідальності потребує взяття до уваги й оцінки відповідно до визначених законом орієнтирів усіх конкретних обставин справи, без урахування яких обрана міра покарання не може вважатися справедливою.

Санкція ч.4 ст. 186 КК України передбачає безальтернативне покарання у виді позбавлення волі строком від 7 до 10 років.

Згідно з вимогами ч. 1 ст. 69 КК України за наявності декількох обставин, що пом'якшують покарання та істотно знижують ступінь тяжкості вчиненого злочину, з урахуванням особи винного суд, умотивувавши своє рішення, може призначити основне покарання, нижче від найнижчої межі, встановленої у санкції статті Особливої частини цього кодексу. Для застосування судом положень ст.

місце в соціумі та недопущення у подальшому проявів анти суспільної поведінки.

Міра покарання встановлюється судом з урахуванням вищезазначених обставин справи, з врахуванням умов угоди про визнання винуватості.

У справі «Ізмайлов проти Росії» ЄСПЛ вказав, що «для того, щоб втручання вважалось пропорційним, воно має відповідати тяжкості правопорушення і не становити «особистий надмірний тягар для особи»

При призначенні конкретній особі покаранні, тобто його індивідуалізації, виявляється каральна політика держави, яка поєднує в собі реалізацію різних цілей державного реагування на випадки вчинення злочинів, так як метою покарання згідно із законом України про кримінальну відповідальність є не лише кара, яке є другорядною, а виправлення особи, запобігання вчиненню нею та іншими особами нових злочинів, і вона не може бути досягнута виключно за рахунок суворості призначеного покарання.

Правова система держави має забезпечувати баланс між суворістю та м'якістю заходів реагування на порушення кримінально-правових заборон і покарання, яке призначається особі, має бути справедливим.

Повноваження суду надані державою та інтелектуально-вольова владна діяльність суду з вирішення спірних правових питань, враховуючи цілі та принципи права, загальні засади судочинства, конкретні обставини справи, дані про особу винного, справедливість обраного покарання тощо, визначають поняття судового розсуду у криміна

обвинуваченої обставин з істотним зниженням ступеню тяжкості вчиненого злочину, зниження суспільної небезпечності самою ОСОБА_10, враховуючи принцип індивідуалізації покарання, призначення їй покарання в межах санкції ч.4 ст. 186 КК України є не доцільним та несправедливим, і призначення більш м'якого покарання ніж зазначене в цій санкціях, повністю здатне забезпечити її виправлення.

Відповідно до умов укладеної угоди про визнання винуватості та на думку суду, призначення ОСОБА_10 покарання за ч.4 ст. 186 КК України з застосуванням положень ст. 69 цього Кодексу, з призначенням остаточного покарання у виді 5 років позбавлення волі, зі звільненням її від відбуття призначеного покарання з випробуванням відповідно до ст. 75 КК України, встановленням обов'язків передбачених ст. 76 цього Кодексу, є законним, справедливим та достатнім для подальшого виправлення обвинуваченої та попередження вчинення нового злочину.

Іспитовий строк дисциплінує засудженого, привчає його до дотримання законів, нагадує йому, що він не виправданий, а проходить випробування, від результату якого залежить його подальша доля - звільнення від відбування призначеної основної міри покарання або реальне її відбування.

Перевіривши відповідність угоди про визнання винуватості, укладеної між прокурором та обвинуваченою ОСОБА_6 вимогам законодавства, суд дійшов до наступного висновку:

- ОСОБА_6 дійсно вчинено кримінальне правопорушення передбачене ч.4 ст. 186 КК України, та вона

У відповідності зі ст. 128 КПК України фізична особа, якій кримінальним правопорушенням завдано збитків, має право під час кримінального провадження, проте виключно до суду, пред`явити цивільний позов до обвинуваченого.

Цивільний позов у кримінальному провадженні розглядається судом за правилами, встановленими КПК України. Якщо процесуальні відносини, що виникли у зв`язку з цивільним позовом, цим Кодексом не врегульовані, до них застосовуються норми ЦПК України за умови, що вони не суперечать засадам кримінального судочинства.

Згідно ст. 206 ЦПК України, позивач може відмовитися від позову, наслідком чого є постановлення судом рішення про закриття провадження у справі.

Порушень прав, свобод чи інтересів інших осіб, судом не встановлено.

Суд підтверджує, що узгоджена сторонами угоди міра покарання обвинуваченій, відповідає загальним правилам призначення кримінальних покарань, встановлених КК України.

Доля речових доказів вирішується судом відповідно до ст. 100 КПК України.

Процесуальні витрати по проведенню судових експертиз, відповідно до ст. 124 КПК України підлягають стягнення з обвинуваченої.

На підставі викладеного та керуючись ст. ст. 474,475 КПК України, суд

УХВАЛИВ:

На підставі ст. 75 КК України, звільнити ОСОБА_6 від відбуття призначеного покарання з випробуванням, встановивши іспитовий строк на 1 рік.

Згідно ст. 76 КК України, зобов'язати ОСОБА_6 протягом іспитового строку: не виїжджати за межі України без погодження уповноваженого органу з питань пробації; повідомляти уповноважений орган з питань пробації про зміну місця проживання, роботи; періодично з'являтися на реєстрацію до уповноваженого органу з питань пробації.

Стягнути з ОСОБА_6 на користь держави процесуальні витрати по проведенню судової товарознавчої експертизи у сумі 250 гривень.

Позовну заяву ОСОБА_4 про стягнення з ОСОБА_6 моральної шкоди, провадженням закрити, у зв'язку з відмовою позивача від позовних вимог.

Речові докази по справі - мобільний телефон «Samsung A01», IMEI 1. 359471106065204, IMEI 2, НОМЕР_1 , зв'язка ключів в кількості 4 штуки, які знаходяться на відповідному зберіганні у потерпілої ОСОБА_4 , знявши арешт з майна, залишити у власника.

До набрання вироком законної сили, захід забезпечення кримінального провадження відносно засудженої ОСОБА_6 , не обирати.

Вирок може бути оскаржено до Дніпровського апеляційного суд

Номер документу	121307399
Судочинство	Кримінальне
Категорія	Злочини проти власності Грабіж

Судовий реєстр по справі —
208/2334/24

Вирок від 12.08.2024

Кримінальне

Заводський районний суд
м.Дніпродзержинська

Савранський Т. А.

Ухвала від 29.03.2024

Кримінальне

Заводський районний суд
м.Дніпродзержинська

Савранський Т. А.

Всі матеріали на цьому сайті розміщені на умовах ліцензії Creative Commons Із Зазначенням Авторства 4.0 Міжнародна, якщо інше не зазначено на відповідній сторінці

© 2016–2023 Опендатабот

ua Зроблено в Україні

